

Jens Olsen

Født 28. maj. 1839 i Ballerup sogn, søn af ugift mor Ane Jensdatter.

I 1845 bor han hos sine morforældre på et jordbrug i Høveltsvang i Uggeløse sogn og i 1860 tjener han hos jordbruger Peder Olsen i Vassingerød samme sogn. Omkring midten af januar 1860 bliver han indkaldt til soldatertjeneste med mødepligt i København den 28. i samme måned. Han og hans forlovede Stine bliver hurtigt enige om at gifte sig, og sådan bliver det så.

Gift 24. jan. 1864 i Uggeløse kirke med Karen Kirstine Bendtsen, født 1. jan. 1834 i Vassingerød, datter af husmand Bendt Nielsen og Petronelle Juliane Pedersdatter.

Fra 28. jan. til 14. aug. 1864 menig nr. 652 ved 2. infanteriregiment, 2. kompagni. Regimentet kæmpede under hele belejringen ved Dybbøl. Natten til den 18. apr. gjorde Jens Olsen tjeneste i skanse 6. Han beskriver senere for sin søn, hvorledes natten oplevedes*Det var som alle helvedes onde, hylende ånder var brudt løs. Den stille grå morgenluft spaltedes hurtigere, end man kunne tælle, i høje buer af tusinder hylende granater.... Det var en regn af ild og jern, som aldrig forhen, og som tog mere og mere til i løbet af seks rædselsfulde timer, og som blandede sig med brag og brøl, hyl og hvin....*

2. regiment havde kæmpet tappert og med storet tab. Af 1100 mand kom kun ca. 300 tilbage.

Jens fortæller, hvordan han sammen med en lille gruppe kammerater forsøgte at flygte, men blev omringet af preussere og derfor måtte overgive sig til efterfølgende fangenskab.

Via Flensborg, Hamborg og Breslau gik turen til en krigsfangelejr i Schlesien. Jens fortæller videre, at på mange måder havde krigsfangerne det godt, og de nød de smukke omgivelser, men de længtes hjem. Dagen gik med arbejde fra kl. fem om morgenen til midt på dagen.

Den 9. aug. sluttede så dette ufrivillige ophold, og turen gik nu hjemad via Breslau, Swinemünde og Stettin. Den sidste etape til København foregik med skib. Efter hjemsendelse gik turen for Jens vedkommende til Vassingerød, hvor han blev genforenet med sin Stine, øvrige familie og venner -

I 1870 bor Jens Olsen sammen med sin Stine og to små børn i et hus i Farum, hvor han ernærer sig som væver. Ti år senere, fortæller folketællingen, at Jens nu er klokker i Farum og at børne-flokken er vokset til seks, 4 drenge og to piger. Familien ses fortsat i sognet i 1890, hvor Jens nu er anført som klokker og graver.

Stine dør den 15. jun. 1897 og begravnes på Farum kirkegård, hvorefter Jens flytter ind hos sønnen Jens Peter Olsen i Farum. Jens Olsen ses i 1911 fortsat bosiddende i Farum by, nu i matr.nr. 74, hvor han bor sammen med en enke, vistnok en slægtning. Han er registreret som fhv. klokker og alderdomsunderstøttet.

Jens Olsen dør 1. sep. 1916 i Farum, 79 år gammel. Begravet på Farum kirkegård.